

Izhaja vsaki dan
 ob nedeljah in praznikih ob 5. uri, ob ponedeljkih
 ob 9. uri jutraj.
 Posamične številke se prodajajo po 3 avš (6 stotink)
 v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Ljubljani, Gorici,
 Kranju, Št. Petru, Sežani, Nabrežini, Sv. Luciji, Tolminu,
 Ajdovščini, Postojni, Dornbergu, Solkanu itd.
 Člani oglašev se računajo po vrstah (široke 73 mm, visoke
 2 1/2 mm); za trgovinske in obrtne oglase po 20 stot.,
 za ovrtnice, zahvale, poslanice, oglase denarnih zavodov
 po 50 stot. Mali oglasi po 3 stot. beseda, najmanj pa
 po 40 stot. — Oglase sprejema inštrni oddelček uprave
 „Edinosti“. — Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko

V edinosti je moč!

Naročnina znaša
 za vse leto 24 K, pol leta 12 K, 3 mesece 6 K. — Na-
 naročbe brez dopolne naročnine se uprava ne ozira.
 Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nefrankovana
 pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.
 Naročnino, oglase in reklamacije je pošiljati na upravo lista
 UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom).
 Izdajatelj in odgovorni urednik ŠTEFAN GODINA. Lastnik
 konsorcij lista „Edinost“. — Nastanila tiskarna konsorcija
 lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.
 Poštno-hranilnični račun št. 841.652.
 TELEFON števil. 1157.

Nekoliko pripomb k dogodkom v deželni zboru kranjskem.

III.

V svojem tozadevnem sklepu je izjavil klub narodno-napredne stranke, da akceptuje razred splošne kurije! Ta izjava se nam vidi znamenita in bi mogla biti v začetek jako blagodejni spremembi ne le v razmerah deželnega zbora samega, ampak tudi v političnem življenju dežele kranjske, sploh — začetek normalnim razmeram v deželni zboru in zmanjšanju podivjanosti v strankarskih bojih v deželi.

Nimamo vzroka dvomiti, da je bila gori navedena izjava narodno-napredne stranke resno mišljena in podana. Mi pa vidimo v tem mak, da se je ta stranka končno vendar odločila za upoštevanje tega, kar — je, da hoče začeti računati z dejstvi, z realnimi odnosi, da se spoprijaznjuje z mislijo, pred katero se je doslej zgrajala kakor peklensček pred križem, z mislijo na večino iz sedanje „Slovenske ljudske stranke“ v deželni zboru. Kajti o tem je uverjen vsakdo (in narodno-napredna stranka se menda tudi ne udaja nikakim iluzijam v tem pogledu), da je po vstopu desetorice poslancev iz splošne kurije absolutna večina iz „Slovenske ljudske stranke“ neizogibna.

Čim torej narodno-napredna stranka akceptira volilni razred splošne kurije, priznava, da jej bo v bodočem pomnoženem deželni zboru pripadala naloga — manjšine. Tu ne koristi nič nikako moraliziranje, češ, da je ljudstvo na Kranjskem zavedeno, da je nezavedno in da je „Slov. ljudska stranka“ s takimi ali takimi sredstvi priklepa k sebi. Da je velika večina naroda na Kranjskem na strani te stranke, to je dejstvo, notorična resnica; kako in kakim načinom? — to je vprašanje, ki spada na drugo stran knjige. Dokler pa obstoji dejstvo, da je večina prebivalstva na strani „Slov. ljudske stranke“, pripada po ustavno-parlamentarnem principu tej stranki tudi večina v deželni zboru!

Ako je narodno-napredna stranka slednjič došla do tega spoznanja, bi moral ta dogodek slovenski narod le z zadoščenjem pozdraviti.

Dobro premišljeno smo rekli: slovenski narod! Ker ves narod ima interes na tem, da se v njega osrednji pokrajini razmere konsolidirajo in da v parlamentu te pokrajine zavladajo zdravi parlamentarni odnosi ter da se v tej zbornici zagotovi normalno življenje in delovanje. A to se more zgoditi le na majoritetnem principu: zastopstvo večine v pokrajini naj nosi breme odgovornosti, zastopstvo manjšine naj vrši nalogo kontrole — opozicije, poštene, zdrave, pametne, resne — opozicije. Take uredbe želimo mi pokrajinski

Slovinci v kranjskem deželni zboru, ker je v življenjskem interesu narodne celokupnosti, da ta zbornica uspešno in plodonosno deluje. Vsi imamo življenjski interes že na tem, da je naša osrednja pokrajina gospodarsko in kulturno čim jačja. A ne le to. Deželni zbor kranjski je edini, ki je reš v rokah naroda slovenskega. Ta deželni zbor more biti — ako je razmerje med slovensko večino in slovensko manjšino zdravo in postavljeno na fundament slovenskega rodoljubja — v veliko moralno zaslombo vsem odlomkom naroda. Ta deželni zbor more z energičnimi parlamentarnimi akcijami v primernih hipih indirektno vplivati na korist rojakom ob periferiji.

Mi gremo še dalje in trdimo, da bo le na korist tudi narodno-napredni stranki sami, ako je začela umevati pravo nalogo, ki jo jej nalaga važnost momenta. Ako se etablira v deželni zboru kakor zdrava, resna, stvarna in slovensko-rodoljubna opozicija, si vstvari položaj, v katerem bo mogla neizmerno koristiti deželi in narodu. Tudi naloga, ki jo vrši taka opozicija, je lepa in tudi hvaležna, ker daja zlatih prilik za pridobivanje zaslug in — priznanja od strani javnosti.

Torej le proč s tistim strahom pred „klerikalno večino“. In slednjič se tudi kolo sreče parlamentarnih skupin vrte: večine postajajo manjšine in manjšine — večine.

Zaključujemo z besedo na adresu obeh slovenskih strank na Kranjskem: Za nas Slovence ob periferiji — pa bili tega ali onega političnega mišljenja — mora biti za sedaj vprašanje, ali je večina v deželni zboru kranjskem klerikalna ali liberalna, sekundarno, ker glavni naš interes je za sedaj v tem, da je deželni zbor naše osrednje pokrajine — slovenski! In sicer tako odločno slovenski, da se v slučaju potrebe ne bo plašil tudi — sit venia verbo — represalij!

O Slovanih v Istri.

(Zvršetek.)

Naše istrsko ljudstvo je zelo udano vrazam. — Stari poganski ostanki so spojeni s krščanskim naziranjem v nekaj kaos, pri katerem ne prevladuje krščanska ideja, pač pa stopa v ospredje poganstvo. Ljudstvo veruje v volkodlake, čarovnice, v razne duhove itd., kar nam priča, kako globoko tiči naše ljudstvo v praznoverju, bolje rečeno, v duševni bedi. Človek, ki je vzrastle v takšnih razmerah, zapada letargiji, mrkemu fatalizmu. Kaže se mrzlega proti vsemu, proti veri, proti učenju in stremljenju po resnici. Živel bi enakomerno, mehnično tja v en dan. Ali dogaja se, da mu oteče noga ali roka, da mu zbolijo kako govedo. Sedaj se predramlja in gre po svete k — čarovnici, ali pa teče

k duhovniku, da mu blagoslovi in bolezen „prežene“.

Te žalostne razmere je zakrivila slaba duhovščina prejšnjih časov. — V srednjem in novem veku do 19. stoletja ni dobivala istrska duhovščina stalne plače, navezana je bila le na dobrovoljne prispevke svojih faranov. Ti so jej dobrovoljno donasali vina, pšenice, ovs, jajec itd. Da je ob takih razmerah boljše izhajal oni duhovnik, ki se je ljudstvu prikupil, je jasno.

In nevedni seljak si je odtrgal od ust, trpel je in stradal, samo da je zadovoljil svojega dušnega pastirja, da mu je ta skropil polja in križal oblake ob hudi uri, da je blagoslovil hiše in s tem zabranjal vhod raznim hudobnim duhovom. — To je trajalo do sedanje generacije.

Do osemdesetih let minulega stoletja je bila istrska duhovščina brez vsake narodne zavesti; ne samo to, ona je stala od polovice 19. stoletja naprej deloma celo na strani gospodujoče stranke v deželi. Po nekaterih farah so svečeniki poskrili slovanske obrednike in jih nadomestili z latinskimi in na ta način teptali starodavne narodove pravice. Povsod, kjer nahajamo sedaj zagrizeno, italijansko mislečo prebivalstvo, so bili duhovniki krivi, da je ljudstvo izpremenilo svoje mišljenje, da je jelo sovražit svojo narodnost, četudi se poslužuje slovenskega, oziroma hrvaškega jezika, drugega seveda ne zna.

K sreči je sedanja slovanska duhovščina drugačna. Ona je pravzaprav buditeljica narodne zavesti, ona je v ozkem stiku z narodom, ona ga organizira in vodi vsaj tam, kjer ni drugih moči. Nova doba se je začela za nas s pokojnim Dobrilo. Tedaj se je ustanovila „Naša Sloga“, ki deluje neumorno za narodne pravice. Pred 25 leti je poslalo ljudstvo svojega prvega zastopnika v parlament; to je bil pokojni Dinko Vitezić. S trudom in naporom smo si priborili nekaj ljudskih šol, ali le v večjih krajih, tako, da ima Istra še sedaj 65% analfabetov. Na slovenskem ozemlju je pet far še brez šole. Italijani vedo, da ohranijo svojo moč v Istri le s tem, da zabranjajo Slovanom višjo izobrazbo. Največ analfabetov imamo Slovani v poreškem okraju, kjer noče deželni šolski svet principijelno ustanoviti nobene hrvaške šole. Tu pa ne smemo prezreti delovanja istrske „družbe sv. Cirila i Metodija“, ki skuša konkurirati z „Lego nazionala“. — Četudi imajo Italijani več šol nego mi, vendar nimajo posebnih uspehov, in to radi tega, ker je njihovo učiteljstvo kvalitativno slabše, kar Italijani sami vedo. Ali tudi naših učiteljev ne moremo hvaliti. Da ne razumejo prav svoje naloge in narodne misije, tega so kriva njihova izobraževališča. — Doslej sta bila učiteljstvo in duhovščina naša edina inteligenca. Dosežata

precej, ali dosegla bi lahko še več. Pri nas primanjkuje čitalnic, in še te, kar jih je, niso vredne skoro nič. Ljudstvo ne čita, ker se mu zdi čitanje potratna časa. Malo po malem bi trebalo vzbujati v njem ljubezen do čitanja in šele tedaj, ko bi ljudstvo izpoznalo v tem svojo korist, bi se ga oprijelo z večjo vneto.

Za nekaj let dobimo istrski Slovani nekaj višje izobraženih mož, ki nam jih obeta pazinska gimnazija. Upam, da narodovi sinovi pridejo narodu na pomoč. Vsak zaveden Slovenec in Hrvat bo skušal vcepiti ljudstvu v srce ljubezen do svojega jezika, ljubezen do naroda.

Malo nas je, ali obupati ne smemo!
 „Omladina“.

Glasovi o volilni reformi na Kranjskem.

Sarajevski „Hrvatski Dnevnik“ od 4. t. m. piše med drugim nastopno:

„Kranjska je bila prva avstrijska kronovina, ki je po svojih zastopnikih pozvala vlado, da se jej spremeni dosedanji krivični volilni red na podlagi splošne in enake volilne pravice. Večletna obstrukcija v kranjskem deželni zboru ni značila drugega, nego borbo za splošno volilno pravico. Nemški grofi in baroni, ki zastopajo v zboru le nekoliko plemskih rodbin, nočejo podpisati sebi in svojim privilegijam smrtno obsodbe; slovenski liberalni zastopniki pa zopet ne morejo iz strankarskih vzrokov privoliti v volilno reformo, s katero si hoče ljudska stranka izvozovati absolutno večino v zboru.“

Minole jeseni, piše nadalje sarajevski list, je počila zveza nemških veleposestnikov in slovenskih liberalcev. Voditelji obeh strank so vsprejeli predlog, s katerim se pozivlja vlada, da predloži načrt za spremembo volilnega reda v kranjskem deželni zboru. Za to resolucijo so glasovali vsi slovenski poslanci, nemški baroni so pa v znak protesta izišli iz dvorane. Tedaj je slovenska večina tudi sklenila, da se bodo v bodoče vodili zapisniki zbornice le v slovenskem jeziku. — Seveda se nikdo ni nadejal, da bo omenjena resolucija imela tako nagel uspeh. Privilegiji se v Avstriji ne odpravljajo tako naglo. Ali dogodilo se je, čemur se ni nikdo nadejal. Vlada je nenadoma sklicala kranjski deželni zbor. Brzjav nas je v kratko obvestil, s kakim zakonskim načrtom je vlada prišla pred zbornico. Ne znamo še vseh podrobnosti zakonskega načrta, pravi dalje „Hrvatski Dnevnik“, ali to, kar vemo, nas je razočaralo. Privilegiji ostanejo netaknjeni, nemški grofi in baroni bodo še nadalje posedali po zborniških foteljih. In to je tista krivica, ki jo hoče vlada zopet potrditi na nedogledni čas. Sistem kurij ostane isti, a da se zapro nezadovoljnemu narodu usta, daja se vsem kurijam v deželi

Dekletce je zavrnilo od boli, omahniški in se zgrudilo nezvestno na roko svojega brata!

— Vode sem! je zaklical Janko. Na ta glas so priskočili otroci in so prinesli vode, s katero so poskropili nesrečno Iso. Deklica je skoro zopet prišla k zavesti ter odšla v postelj k počitku.

Ko je bila sama, je dala duška vročim solzam. Jokala je tiho, grenko, ne imajoča nikogar, ki bi se mu pritožila. Iz Novi vesi je prodiralo do mlina pevanje deklic, sedečih pred hišami:

Za kim srce v mene
 Gine... gine... i vene...!

Bog! kako jej je prej ugajala ta pesmica, kako so jej njeni zvoki razveseljevali mladostno srce. A sedaj se jej zdi, da sluša glasove pesmi-pogrebne in ubogo dekletce je točilo solze in je zalivalo žnjini svojo prvo ljubezen...

(Pride še.)

PODLISTEK.

Prokletstvo.

Zgodovinski roman Avgusta Šemoe. — Nadaljeval in dovršil I. E. Tomič.

Prevel M. C. — Š.

Noč je bila, ali videlo se je, kako Isin obraz pordečeva podobno jutranji zori. Sedaj je menda umela bolečine na pol divjega mladeniča.

— Ti nič ne govoriš, Isa!... Reci mi, jeli tudi tebi kedaj tako, kakor meni?... Isa!

V najbližji bližini je nekaj zašustelo, kar je pretregalo nadaljnji razgovor.

— Isa, ali si tu? je zaklical Janko Zlatobradič, spuščaje se po brdu proti mlinu.

— Moj brat prihaja... Z Bogom, mladi gospod! je rekla naglo Stanku in odhitela hitu nasproti ter se ga prišla za roko.

Stanko je ostal jezen na mestu.

— Kam jo vodiš, mlinar, je rekel mračno Janku Zlatobradiču. Bila sva ravno v najlepšem razgovoru.

Janko je pogledal mladeniča in spoznavšemu ga se mu je čelo omračilo.

— Sedaj ni čas za razgovore, gospod! je rekel resno. Bila ti lahka noč, tudi mi gremo k počitku.

Tako govore je Janko odvedel sestro Iso držeč jo za roko v mlin ter zaprl vrata za sabo.

— Lahko noč Isa! je zaklical Stanko za deklico ter zlovoljno odšel na kapiteljsko stran. Tu je sel zopet na prejšnje mesto in je nemo zrl v jasno noč v smeri proti mlinu.

— Od kodi se poznaš stem mladeničem? je Janko strogim glasom vprašal svojo sestro, ko sta prišla na dvorišče mlina.

— Ah, ne vprašuj me brat! je govorila Isa v veliki zadregi... Sedela sem tu na kladi kraj mlina in pevala tiho pesem... a on je došel od strani in se zapel z mano v razgovor...

povrhu se — peto kurijo. Kolika krivica je v tem kurijalnem zistemu, za to je najdrastičnejši primer — kranjsko veleposestvo. V Kranjski je — ako smo dobro obveščeni — 94 veleposestnikov, med temi 60 Nemcev. In to malo število voli za kranjski deželni zbor 10 poslancev. Torej, 60 Nemcev voli skoraj tretjino poslancev v deželi, ki šteje pol milijona prebivalcev. Seveda gre tu za Nemce.

Ne vemo še, kaj poreko k temu vladnemu načrtu slovenski poslanci. Ljudska stranka — kakor stranka demokratska — je bila pripravljena tudi na to, da izgubi svoj virilni glas tudi ljubljanski knezoškof, ker cerkvi ni treba, da se naslanja na privilegije. **Gotovo pa bodo morali ustati proti krivičnemu obstojanju onih privilegijev**, ki jih vživa nekoliko bankrotiranih baronov. Ali kakor bi bila načelna dolžnost slovenskih strank, posebno pa slovenske ljudske stranke, da zavrejo tako volilno reformo, tako jih politična opreznost sili, da izmed dvojnega zla izberejo — manje zlo ter vsprejmejo vladni načrt. Bolje nekaj nego nič. Slovenski poslanci bodo glasovali za to polovičarsko volilno reformo, da na njeni podlagi izbojujejo splošno in enako volilno pravico. Tako je bila tudi v dunajskem državnem zboru peta kurija oni most preko katerega se je parlament privilegijev razvijal v narodno zastopstvo. Bodi-si ta volilna reforma še tako slaba, vendar bo imela to dobro posledico, da ne bo v zboru več one sramotne nemško-slovenske zveze, s katero se je v zadnjih letih kompromitirala slovenska liberalna stranka. Z absolutno večino bo razpolagala slovenska ljudska stranka.

Tako „Hrvatski dnevnik“. Ne mislimo tu podrobno polemizovati proti onim izjavam, s katerimi se ne strinjamo. Svoje stališče in svoje mnenje zastopamo v ciklu člankov, ki jih priobčujemo ravno te dni. Povdariti pa moramo, da konkluzija „Hrvatskega dnevnika“ ne velja, češ da se je „Slovenska ljudska stranka“, ako pritrudi vladnemu načrtu odločila za „manje zlo“. Ne, ona se je odločila za jako hudo zlo. Vzroka, da smo prinesli ta daljši izvedek iz „Hrvatskega dnevnika“, sta v glavnem dva. Prvi bi bil ta, da se ta spis čita kakor nekaj obrambeni govor, ki ne taji storjenega delikta, pač pa ga z navajanjem olajševalnih okoliščin hoče kazati v čim milejši luči ter prosi — milostno sodbo. Potem pa zadobiva ta poskus obrambe tem večjo važnost, ker je „Hrvatski dnevnik“ glasilnik sarajevskega škofa Stadlerja, torej list, ki gotovo ne bo hotel delati krivice „Slovenski ljudski stranki“.

Praska „Politik“ pa piše: „Episoda kranjskega deželnega zbora je prešla, deželni zbor je odgojen. Nevarnost, da bi se pozicija slovenskega elementa na Kranjskem ojačila, je srečno odvrnjena. Sovražni si bratje, ki so v prejšnjem zasedanju pozabili na svoje prepire vsaj v toliko, da so se skupno potegnili za veljavo slovenskega uradnega jezika, kar je bilo v povod za odstop deželnega predsednika barona Heina, toli zaslužnega za — strankarske prepire: ti sovražni si bratje so zopet zasedli svoje prejšnje pozicije in njihova glasila razvijajo drug proti drugemu zgovornost, ki bi vzbujala zavist junakov pri Troji. Takoimenovani nemški veleposestniki se zopet stavljajo v pozituro, da bodo s primerno grandezzo vsprejemali pričakovane ponudbe za njihovo zavezništvo. Tak je izid najnoveje epizode. In veselje ima — tretji“.

Po rešitvi krize na Ogrskem. Povrnitev ministrov v Budimpešto.

Novim ministrom, dospelim z Dunaja, so priredili v Budimpešti velikansko hrupen vsprejem. kakor ga le more vročerkovnost tega. po vnanjih efektihi toli hlepečega plemena. Hrupnost prirejenih ovacij se zdi skoro malo — sumljiva. Kajti ni v pravem razmerju z načinom rešitve krize, s katerim se je sedaj koalicijska zadovoljila. Dejstvo je, da je sedaj dosegla manje, nego bi bila lahko že davno popred, samo da je hotela. Skoro se v človeku vzbujajo misli, da je vsemu temu vrišču in trušču, vsem tem preko vseh mej navdušenim in gromčim govorom namen: prikriti pred javnostjo dejstvo, da je koalicijska mnogo odjenjala od zahtev, radi katerih je izzvala in nadaljevala to hudo krizo.

S tem pa, da pravimo, da je koalicijska za sedaj dosegla veliko manje, nego bi bila lahko popred in nego je pričakoval vročerkovni madjarski narod, nismo hoteli reči, da Madjari niso nič dosegli s to borbo. Mo-

ralno so pridobili vsakako s tem, da so pokazali vnovič, da so narod iz kremenja. Velik moralen triumf za madjarski šovinizem je že v okolnosti, da je en — Košut postal svetovalec krone. Oh, da bi bili mi Slovani vsaj približno taki.

Nemško novinarstvo proti Italiji.

Vedenje italijanskega delegata na konferenci v Algeirasu je provzročilo — kakor smo že omenili — med nemškim novinarstvom veliko razburjenost. Tako piše berlinska „Morgenpost“ povodom zaključka maroške konference: Vsled dvoumnega vedenja Italije bo Nemčija težko podpirala zahteve, ki jih ima Italija do Tripolisa; to tem manje, ker je omenjeni teritorij direktno podvržen sultanu. Poleg tega se zdi, da je Tripolis določen za inkorporacijo v sfero egiptskega upliva, to je v sfero Anglije, ko bo (po načrtu egiptskega podkralja) dovršena železnica iz Aleksandrije preko Cirenejske obmorske pokrajine v Tunisu. Vsi poznavatelji Afrike priznavajo temu načrtu veliko politično-ekonomično važnost.

Dogodki na Ruskem. Witte odstopil?

Londonski „Standard“ poroča iz Petrograda iz verodostojnega vira, da je grof Witte v ponedeljek podal svojo demisijo z motivacijo, da ne more sodelovati z ministrom Durnovo.

Drobne politične vesti.

Maksim Gorki v New-Yorku. Iz New-Yorka poročajo londonski „Tribuni“, da je dospel tjakaj Maksim Gorki, da sodeluje na akciji za nabiranje denarja v svrhe ruskega revolucionarnega odbora. Ameriške oblastnijske so mu izjavile, da mu dovoli izkrcanje samo pod pogojem, da bo spoštoval ameriške zakone in da ne bo provzročeval nemirov.

Ban hrvatski odlikovan. Ban Pejačević je dobil red železne krone I. razreda. „Pokret“ in „Novi Srbobran“ stavljata to odlikovanje v zvezo s spremembami, ki se izvrše na vladi. Sodi se namreč, da je to znak, da bo ban Pejačević vsled senzacionalnih sprememb na Ogrskem — moral iti!

Makedonski proračun. Iz Carigrada poročajo, da je sultan že potrdil makedonski proračun za tekoče upravno leto. Stroški so proračunjeni na 2.670.000 turških lir. prihodki pa na 1.850.000 turških lir. Primanjkljaj se pokrije iz mesečnih doklad na carino.

Spopolnenje djakovske škofijske stolice. Oseka „Drau“ javlja, da je prejela iz Djakova vest, da sta kanonik Čizmarevič in mons. Cepelič odpotovala v Rim, da preprečita imenovanje reškega opata Martinca djakovskim škofom.

Domače vesti.

Smrtna kosa. Predsinočnjim zvečer je umrla tu gospa Magdalena v dova Ipavec. Pokojnica je bila uzorna slovenska rodoljubna žena, ki je vsikdar rada darovala v narodne svrhe. Blag jej spomin!

Vladnim zastopnikom v trž. mestnem svetu je imenovanem namestniški svetovalec Alojzij Lasciak.

Dopolnilna državnozborna volitev. Na mesto unarlega inž. Combijsa je izvolila tržaška trgovinska in obrtna zbornica svojim zastopnikom v državnem zboru g. barona Petra Morpurgo.

V okolico! Prejeli smo: Sedaj nastopa čas, ko začnemo meščani iskati čistega svežega zraka in pa — kupico dobre kapljice. Vsega tega in še drugega najdemo v lepi naši okolici. Rekli smo: Še drugo! To drugo je, — bratski vsprejem! Svoji med svojimi in na svoji zemlji smo, ko obiskavamo naše vrle okoličane. V okolici imamo danes polno „Narodnih domov“ in drugih narodnih gostiln, v katerih se točijo najboljše, naravna vina, a cene vinom so povsodi zmerne. Našim okoličanskim gostilničarjem priporočamo, naj postrezajo tudi z jedili, po kolikor možno nizkih cenah. Mi tožimo vedno, da je v okolici še vedno preveč narodno nezavednih ljudi.

Dobro! Ako pa hočemo, da se vzbudi vsa naša okolica, moramo zahajati vsi ven — v okolico. S tem, da hodimo v okolico, podpiramo narodna podjetja in sokolimo one našince, ki so že narodno probujeni. Ako pa

tu in tam zahajamo v obiske tudi k onim, ki še ne čutijo z nami in jih z lepo besedo skušamo prepričati o krivicah, ki jih delajo svojemu narodu stem, da podpirajo v danih prilikah naše in svoje nasprotnike — smo storili sveto narodno delo. Pojdimo torej vsi in delajmo vsi, potem smo lahko gotovi, da smo krepili svoje zdravje in ob enem vzbujali ope, ki dosedaj niso bili naši po svojem mišljenju.

Državnozborna dopolnilna volitev na Spodnjem Štajerskem za mandat pok. Žičkarja se bo vršila dne 29. maja.

Tujci v Opatiji. Od 1. septembra 1905 do 5. aprila 1906 je prišlo v Opatijo 15.377 oseb. Od 3. do 5. aprila 1906 je prirastlo 414 oseb. Dne 5. aprila 1906 je bilo navzočih 2781 oseb.

Ugodna prilika za izlet v Benetke. V nedeljo, dne 15. t. m., odide v Benetke parnik „Capodistria“, in sicer na zabavni velikonočni izlet. Cene tej vožnji so neverjetno nizke: za I. razred 6 kron. a za II. razred 4 krone, in sicer za tja in nazaj. Parnik „Capodistria“ bo odplul iz Trsta od pomola sv. Karola, in sicer ob 6. uri zjutraj, a iz Benetek ob 8. uri zvečer. Na parniku bo izletnikom na razpolago bogato oskrbljen „buffet“. Vsaki izletnik bo dobil ob ukrcanju brezplačno ilustrovan list.

Vozni listki za ta izlet so na prodaj v tobakarni na Corsu št. 15.

Catologus cleri ljubljanske škofije, ki je pravkar izšel, izkazuje 294 župnij, 1 vikariat, 3 stare kapelanije, 17 ekspozitur, 6 zgodnjiških mest in 34 beneficijev. Kuratnih cerkva je 320, samostanskih 10, podružnic 1002 in kapelic 222. Duhovnikov je 684. Vseh katolikov pristojnih v ljubljansko škofijo šteje izkaz 590.697.

Tržaška občina proti Salezijancem. Z Dunaja brzojavljajo: Mestna občina tržaška je vložila na upravnem sodišču pritožbo, ker je ministerstvo notranjih stvari dovolilo Opatiji salezijancev v Trstu, da si sme napraviti rakev v svoji lastni kapeli. Občina tržaška zastopa stališče, da je le ona kakor sanitetno - policijska oblastnija kompetentna dovoljevati napravo rakve izven pokopališča. Zastopnik ministerstva notranjih stvari, sekcijski svetovalec vitez Mündl se je skliceval na dvorni dekret iz leta 1843, s katerim je bila izključno državni kancelariji pridržana pravica, da sme dovoljevati rakev v kaki kapeli. Upravno sodišče pod predsedstvom senatnega predsednika barona Jacobi je pritrnilo mnenju ministerstvalnega zastopnika ter je odklonilo pritožbo tržaške mestne občine.

Za pobita okna na tržaški ljudski šoli družbe sv. Cirila in Metodija so darovali: Stolni kanonik J. Sušnik in prof. dr. J. Svetina po 2 K; profesorji: A. Bartel, L. Lederhas, Fr. Novak, R. Perušek, M. Petelin, dr. I. Zmave po 1 krono. Živeli nasledniki!

Zima v Dubrovniku. Dobrovniški listi poročajo, da je v zadnjih dneh nastala v Dubrovniku in okolici nenavadna zima kakor o Božiču. V okolici je celo snežilo, v mestu je kazal toplomer 3 stopinje R.

Grozna rodbinska drama. V Algiersdorfu pri Gradcu je 26-letna žena monterja Frana Taucherja, ki je imela tifus v glavi, v verski blaznosti prerazala vrat svojemu dviletnemu sinčku, osem mesečno hčerko pa je zadavila: nato je obesila še sebe. Ko je prišel mož domov, je našel otroka umorjena, ženo pa visečo na vratih. Prerezal je vrv in posrečilo se mu je spraviti ženo k zavesti. Pred dejanjem je blazna žena pokrila otroka s svetimi podobnicami.

Take pišemo redkokedaj. — Gospod Matej Milonig, trgovec z jestvinami v ulici Carlo Ghega št. 10, je prijavil včeraj na policiji, da mu je neki Just Piščanc prinesel nazaj vrečo kave, težko 30 kg, katero je bil njegov (Milonig-ev) agent Anton Trevisan izgubil na obrežju del Mandracchio.

Slaba tolažba. 28-letni težak Viktor B., stanujoči v ulici Capello št. 7, je prijavil včeraj na policiji, da ga je neki njemu nepoznan človek predsinočnjim, v krčmi „Alla sardella“, v pretepu ranil z nožem poleg levega očesa.

Razbil je šipe. 22-letni težak Karol S., stanujoči v ulici di Riborgo, se je predsinočnjim sprl z natakarnjem v krčmi Leva Vuškovića, ki je v ulici di Crosada št. 7. V jezi je Karol strl vrtno šipe, vsled česar je bil aretovan ter odveden na ponočni policijski urad, ki je v ulici Tigor, kjer se je pa obvezal, da plača škodo, na kar je bil izpuščen.

Nasilnež. Včeraj je bil aretovan 46-letni čevljar Viljem B., stanujoči v ulici Mas-

simo d'Azeglio št. 1, in sicer zato, ker razbijal po vratih stanovanja Frana Srebotnik ki stanuje v I. nadstropju iste hiše kakor Razbijajoč po vratih je B. vpil: „Pridite ve če si upate!“ Odveden je bil na policijo tam zashšan ter posvarjen in potem izpuščen.

Z okna na cesto. Gospa Ana Fanigge stanujoča v ulici Canova št. 7, je prijavila včeraj predpoludne na policijskem komisariatu v ulici Luigi Ricci, da jej je malo popal z okna na cesto zglavnik poln kurjega perja in vreden 20 kron, in da, ko je bila na cesti, da bi ga pobrala, ga ni našla.

Prijavljena tatvina. Mizar Friden Puppji, stanujoči v ulici Chiozza št. 41, je prijavil včeraj predpoludne na policijskem komisariatu pri sv. Jakobu, da mu je bila ukradena žepna ura z verižico, v skupni vrednosti 34 kron. Dejal je, da ne ve, kdaj, ne kje, ne kdaj, ne kako da ga je okral.

Nesreča na delu. 26-letni Edvard Jolm stanujoči v ulici di Sporcavilla št. 2, je delal v luščilnici riža, in sicer je bil v službi po noči. Sinoči ob 11. uri in pol ga je na delu zadela nesreča. Bil je blizu pihalnika, ki se vrtil z neizmerno brzino, da odpiljuje otrobe. Slučajno je mladenič pal in, ko je hotel vstati, mu je prišla desna roka ravno mej pihalnik, ki ga je s tako močjo udaril, da mu je zdrobil in skoraj popolnoma odtrgal palec in kazalec, ter ga ranil še drugo po roki. Eden njegovih tovarišev ga je takoj spremil na zdravniško postajo, kjer mu je zdravnik podelil najnujnejšo pomoč in ga da potem odvesti v bolnišnico.

Samomorilec, o katerem smo včeraj poročali, da je skočil se strehe hiše št. 3 v ulici Commerciale, je bil 65-letni vpokojejen finančni svetovalec Anton pl. Pità. Trpel je za neko' neozdravljivo boleznijo.

Društvene vesti in zabave.

„Društvo slovenskih profesorjev“ je dovoljeno pod tem imenom. Pripravljalni odbor je sklenil sklicati ustanovni shod na prvo nedeljo po Veliki noči dne 22. t. m.

Tržaški Sokol! se obrača do vseh onih p. n. starišev, katerih otroci so obiskovali letošnje leto telovadbo, da jih pošiljajo v vajam, ki se vrše vsako sredo in soboto ob 5.—6. ure zvečer. To pa zato, ker bodo ustopili tudi oni, ko priredi „Tržaški Sokol“ pričetkom meseca maja javno telovadbo.

Darovi.

Za moško podružnico Cirila in Metodija je podaril 10 kron Luka Ljubič, trgovec z vinom v Trstu, ulica S. Marco. Iskrena hvala!

Koledar in vrom. Danea: León I. papež, Vitislav; Kada: — Jutri: Julij, papež; Ljubomir; Milutina. — Temperatura včeraj: ob 2. uri popoldne + 9° Celsius. — Vreme včeraj: lepo, vendar z vetrom.

Književnost in umetnost

Naše gledališče.

(Zvršetek.)

Izrazit teatraličen dar imata med sedanjimi našimi igralci gospod Štoka in gospa Štularjeva.

Pri gospej Štularjevi smo mogli videti to v nedeljo zopet v obilni meri. Kako se je razlival njen temperament svobodno, lahko in razkošno v svojo igro, kako je žarelo njeno oko, kako se je kretala! Vsaki vzgib njenega elastičnega telesa je eleganca, je finesa, polna naravne gracioznosti in lepote. Naj je bila bosa, raztrgano savojsko dekle, naj je bila pikantna mamselle iz modnega salona na pariškem boulevardu, naj je bila demimondka — ista dražest, ista pristnost, isto bujnosveže življenje! V prvem kupletu, ki ga je pela, ni razpolagala z glasom, ker je tik pred predstavo, kakor smo izvedeli pri tem, bilo gospej jako slabo, a kako se je topil njen glas v ostalih pevskih partijah, kako je njegova mehka melodioznost plula po dvorani, kjer je občinstvo udivljeno poslušalo!

Tu se ne da dosti filozofirati o Zofki Štularjevi: to je dar od Boga, tako resničen kakor so resnične neomejene simpatije našega občinstva do te njegove odlične subretke, simpatije, ki so se izražale v burnem pleskanju, ki jo je pozdravilo, komaj da se je pokazala na odru, v lepem šopku cvetlic, ki ga je zopet prejela v dar.

Jako dobro je igral v nedeljo tudi gosp. Štular. Uloga Pierrota, neumno naivnega,

a dobrega in poštenega kozjega pastirja, ni tako lahka in gospodu Štularju se je posrečilo, da nam je podal Pierrota z zadostno naravnostjo, da ga je obvaroval neumestne smešnosti in ga prikazal v pravi podobi; izlasti se mu je posrečil prizor, ko dovaja blazno Marijo nazaj v domačo vas in ko očita staremu Loustalotu, kaj je zagrešil proti hčeri. Kaj manj ali kaj več bi bilo tukaj napačno: g. Štular je zadel ravno pravo! G. Štular razpolaga tudi z jako lepim pevskim glasom, in njegov nedeljski nastop moramo pohvaliti v vsakem oziru.

Simpatici igralec se nam je predstavil v „Materinem blagoslovu“ v vlogi Andreja g. Delak. Čuli smo, da je nastopil na odru prvič; potem pa moramo pač reči, da občudujemo njegov sigurni nastop in spretnost njegove igre. Gotovo je, dra ima g. Delak igralski talent in morda si je pridobilo naše gledališče žnjim dobrega ljubimca, kar bi bila dragocena pridobitev!

Pohvaliti moramo nadalje g. Grdičarja, ki je zares dobro predstavljaj starega Loustalota, in pa gospico Janovo v vlogi matere Marijete, ki je prizor ločitve in zopetnega snidenja s hčerjo skupno z gospo Germekovo dramatično lepo in krepko izvedla. Tudi ta gospica ima zelo prijeten glas (koliko dobrih pevcev premoremo sploh!) njena pesem ob ločitvi hčere nam je močno ugajala. A kaj dajejo tej deklici vedno vloge starih mamic? Tista stara ruta vendar ne napravlja že tudi stare mamice! To detinskomladi dekletce s svojim svežim glaskom in otroškostnim obrazkom, pa naj je bila stara bolna mati Marijana? Stvar je vendar malo prekleščana, gospoda moja!

Godba, ki sta jo uglasbila k „Materinem blagoslovu“ A. Müller in naš skladatelj g. Vogrič, je prijetna in milu-u igre prikladna. Müller je ustvaril svojo godbo na savojških motivih in Vogrič se ji je spretno akomodiral: (Vogričeva) introdukcija je srečno improvizirana. Široko, v tili žalosti se razliva glasovi kakor hrepenenje po domačem kraju in tu pa tam zazveni vanje kratek, krepak akord kakor krik orlov nad sivimi gorami... in potem prihaja v prvem dejanju tista preprosto-lepa, turobna pesem Savojcev, odhajajočih z ljubljene domačih gor v daljno tujino. Posebno lep je tudi Vogričev tercet, ki so ga peli Štularjeva, Germekova, in Štular.

Nase občinstvo, ki je sledilo igri to pot z nenavadno razumnostjo, pa je zato nasproti godbi kazalo veliko nepozornosti — čisto brez graje naše občinstvo pač ne more ostati nikoli! Nerazumljivo nam je to naše občinstvo se v marsičem... Tako n. pr. ne razumemo gospodov v parterju-stojišču, zakaj so vedno tako skrbno pokriti. Slavnemu vojskovniku ne zamerjamo, saj vojaku ne gre z lepa kapa z glave, a civilni, distinguirani gospodje v gledališču, v dvorani, kjer sede elegantne dame! Ali jih nič ne ženira? Seveda pride takoj kdo. Poglej v laška gledališča! A jaz vprašam: kaj nam mar Lahi? Ali jih moramo posnemati v njih slabih manirah?!

No, pa pustimo to! Ozmimo se še enkrat na „Materin blagoslov“, pa recimo v vsem in splošnem tako: lepa igra je to, lepo so jo igrali in bil je v nedeljo lep večer naše gledališke sezone. K.

Brzjavne vesti. Izbruh Vezuva.

NAPOLJ 10. Sejemska prodajalnica v Montolivetu je razdejano. — Doslej se je konstatovalo, da je 10 oseb mrtvih, okoli 100 pa ranjenih. Rešilna dela so se že pričela. Mnogo hiš v okolici so morali prebivalci izprazniti, ker se smatra, da so v nevarnosti.

Vezuv je miren.

Iz niže ležečega žrela se vzdiguje še vedno mnogo dima.

NAPOLJ 10. Danes ob 7. in pol uri zjutraj se je pod težo pepela in peska vdrla streha semenjske prodajalnice v Monte Olivetu v Napolju. Doslej so izlekli izpod razvalin 30 mrtvih in ranjenih. Rešilna dela se nadaljujejo.

NAPOLJ 10. Semenjska prodajalnica v Monte Olivetu je bilo popolnoma razdejano. Doslej je bilo izpod razvalin izvečenih 7 mrtvih in 70 ranjenih. Vojvoda Aosta, prefekt in oblastniji so se podali na lice nesreče.

NAPOLJ 10. Pepel, ki je padal nad S. Giuseppe in Ottajano ob 7. t. m. zvečer do večeraj je razdejal ves imetek prebivalstva vse okolice. Nad 200 ljudi je postalo žrtev ka-

tastrofe. Tudi streha cerkve se je zrušila, dočim so bili prebivalci pri službi božji v cerkvi. Doslej so izlekli 49 mrtvih. Po ulicah ni možno hoditi. Oblastniji so zaukazale, naj se odpošilja prebivalstvu v podporo živil in zdravil. Vojvoda in vojvodinja Aosta sta se na konju podala v S. Giuseppe, da razvidita obsežnost katastrofe ter delita podpore. Na lice nesreče se odpošiljajo čete in inženirji. V Napolju je nebo vedro. V Portici, Resini in Torre del Greco pada neprenehoma pepel. Kralj in kraljica, ki sta bila na vsej vožnji živahno pozdravljena, sta se sinoči ob 11. uri 35 minut vrnila v Rim. Sinoči sta skočila s tira dva voza nekega vlaka, prišedšega iz Potenze, in sicer vsled velike množine padlega pepela. Življenja ni izgubil noben človek. Promet je pretrgan.

NAPOLJ 10. Voditelj observatorja na Vezuvu brzjavlja, da je bila minola noč mirna, akoravno je bilo od časa do časa več precej močnih eksplozij. Ob 4. uri zjutraj so bile eksplozije silnejše. Potresni aparati observatorija so zaznamovali silno močno notranje gibanje.

NAPOLJ 10. Ottajano je popolnoma razdejan. Veči del prebivalstva je zbežal. Sodi se, da je pod razvalinami 200 mrtvih. Mnogo ranjencev ni možno odvesti, ker primanjkuje transportnih sredstev.

MESSINA 10. Kralj Edvard je poslal kralju Viktorju Emanuelu brzjavko, v kateri mu izraža svojo žalost in najgloblje sočutstvo povodom nesreče, ki je zadela kraje okoli Vezuva.

NAPOLJ 10. V S. Giuseppe Vesuviano so izpod razvalin cerkve izlekli 26 mrtvih. Število mrtvih znaša, skupno z onimi 53, ki so jih že prej izkopali, 79.

O Vezuvu so menili ljudje v starodavnih časih, da je popolnoma ugasnil. Leta 63 po Kr. je pričel nenadoma bruhati in tedaj je najprej deloma porušil mesti Herculaneum in Pompeji. Leta 64 je vsled bruhanja trpel tudi Napolj, dne 4. avgusta leta 79 je pa začel Vezuv grozno bljuvati ter je popolnoma pokril z lavo in pepelom mesta Pompeji, Herculaneum in Stabiae. Silne erupcije so bile potem v letih 203, 472, 512, 685, 982, 1036, 1139, 1306 in 1500. Potem je sledila dolga pavza miru, celih 130 let, in Vezuv se je do samega žrela obrastel z oljkami, kostanji, hrasti in rožiči. Koncem leta 1631 je začel Vezuv zopet strašno bruhati ter sta lava in pepel povzročila grozna opustošenja. O tej priliki je izgubilo življenje kakor pripovedujejo sedanji zgodovinarji okoli 18.000 ljudi. Skozi dva dni je ognjenik bruhal iz sebe goreče kamenje, goste stebre dima in ogromno množino pepela, tako, da je na nekaterih krajih ležal pepel 6 metrov na visoko. Lavo, ki jo je 1. 1631 izbruhal Vezuv, so cenili na 63 milijonov kubičnih metrov. Od tega časa so sledile le večje ali manje erupcije skoro vsakih 10 let: 1. 1794 n. pr. je bilo mesto Torre del Greco skoraj popolnoma razdejano. V 19. stoletju je bila ena največjih erupcij leta 1822. Zadnje veliko bruhanje ognjenika je bilo leta 1872. Tedaj se je razpočil stožec na severni strani, iz katerega je pritekla reka lava, glavno žrelo je pa metalo v zrak gorečo lavo, kamenje in pepel 1300 metrov na visoko. Lava se je pomikala proti nizini ter opustošila svet okoli Le Novelle in San Sebastiano, od poslednjega mesta je odtrgala del hiš. V 13 urah je reka lave prodrla 13 kilometrov daleč. Masa lave je znašala okoli 20 milijonov kubičnih metrov. Dne 1. maja 1872 je bruhanje prenehalo. V zadnjih letih je Vezuv silneje bruhal leta 1891, 1895 in 1904, ko se je odprlo novo žrelo lave, ki je pretela krajem S. Giuseppe Vesuviano in Madonna dell'Arco. Ali to je trajalo le en dan.

Izbruh Vezuva.

PARIZ 10. Na predlog ministra notranjih stvari in mornarice je ministerski svet sklenil odposlati nemudoma divizijo srednjemorske eskadre v Napolj, da pomaga prebivalstvu, ki se radi izbruha Vezuva nahaja v veliki potrebi.

Ogrska.

BUDIMPEŠTA 10. (Ogrski biro). Bivši ministerski predsednik baron Fejervary se je danes opoludne poslovil od uradniškega zbora ministerskega predsedništva. Baron Fejervary je bil ob njegovem prihodu v dvorano pozdravljen z eljen-klici. Na ginjene besede državnega tajnika Albina Marffyja je baron Fejervary odgovoril nastopno: Čestita gospoda! Jaz se od svoje strani veselim toliko v interesu prestola, kolikor v interesu naroda, da se je doseglo sporazumljenje. Nikaka tajna ni, da nisem le v zadnjem trenutku, marveč

tudi že prej storil vse, kar sem smatral za potrebno, da pride do rešitve krize. — Gospodom želim božjega blagoslova! Deželi pa želim, naj pod sedanjim ministerstvom najde ono srečo, ki so jej člani sedanjega ministerstva obetali že dolgo let sem. V interesu javnega pomirjenja, državnega in političnega moram želeči, da nova vlada, uvidevši veliko važnost harmonije med prebivalstvom dežele, ne nastopi pota retorzijske politike, kakor se to naznanja v enem delu novinstva. Domnevam si od plemenitega mišljenja in vitežtva nove vlade, da tega ne stori. Želim to v interesu miru in harmonije dežele! Baron Fejervary se je potem toplo zahvalil za prisrčni pozdrav, kar je bilo vsprejeto z živahnimi eljen-klici.

BUDIMPEŠTA 10. Mesto Kremnica in županija Ugosca sta poslali cesarju udanostno adresno ter sta v neki pozdravni adresi izrekli novi vladi svoje zaupanje.

BUDIMPEŠTA 10. „Ogrski biro“ „Pester Lloyd“ piše: Ban hrvatski in slavonski grof Pejačević je danes zjutraj dospel semkaj ter se je za danes opoludne prijavil pri ministerskemu predsedniku Weckerle za avdienco. Kakor je ob takih prilikah navada, stavi ban ministerskemu predsedniku na razpolago svoje mesto. Od nadaljnjega razgovora bo odvisno, ako ostane grof Pejačević še na svojem mestu. Še le potem, ko bo to vprašanje konečno uravnano in eventualno imenovan novi ban, bo imenovan minister za Hrvatsko in Slavonijo, ker se to vedno izvršuje v razumu z vsakratnim banom. Zatorej so popolnoma neosnovana vsa poročila, češ, da je ministrom imenovan grof Erdödy ali Josipovič. Shod delegatov avstrijskih srednje-šolskih društev.

DUNAJ 10. V predsedstvo shoda delegatov vseh avstrijskih srednješolskih društev, to je, nemške, češke in poljske narodnosti, so bili izvoljeni: predsednikom profesor Mendl (Brno) kakor zastopnik nemških, I. podpredsednikom dr. Bily (Praga), kakor zastopnik čeških in II. podpredsednikom včeučilišni profesor dr. Swadowski (Lvov) kakor zastopnik poljskih zvez.

Kuga.

FILADELFIJA 10. (Reuterjev biro) Angleški parnik Burrfield je iz Bombaya dospel semkaj s štirimi potniki, ki so oboleli za kugo. Dve osebi, ki sta med vožnjo umrli za kugo, so vrgli takoj v morje.

Iz Lensa.

LENS 10. Kongresudarjev je sklenil zaprijeti nova pogajanja z družbami na temelju dne 7-18 frankov. Štrajkovci so priredili obhod, ki se je izvršil mirno.

LENS 10. Včeraj so pričeli gasiti glavno ognjišče ognja v jamah. Danes predpoludne je bil požar mnogo slabši in manj nevaren. Po noči so v Billy-Montigny spravili iz jame tri mrlice. Inženirji ne prebijo tožijo, da jim primanjkuje ljudi za reševanje.

Papež proti zakonu o ločitvi.

PARIZ 10. „Figaro“ poroča iz Rima: Akoravno se papež še ni izjavil glede odredb, ki bi se jih imelo dati skofom glede zakona o ločitvi cerkve od države, je vendar gotovo, da je sklep papeža nepreklicen in da ne odobri ustanovitve bogočastnih društev. Skoraj vsi kardinali soglašajo v tem oziru s papežem. Papež uvideva v zakonu o ločitvi poniženje in onečaščenje cerkve in meni, da je dati prednost mučeništvu cerkve, kajti mučenništvo oživlja, onečaščenje ubija. Papež da francoskim katolikom svoja navodila še le po parlamentarnih volitvah, ker se boji, da bi utegnili navodila tekom volitve dovesti do nemirov.

Trgovina.

Borzna poročila dne 11. aprila.

Tržaska borza.

Napoleoni K 19.12—19.15, angleške lire K — do —, London kratak termin K 240.30—240.50, Francija K 95.65—95.80, Italija K 95.62—95.75, italijanski bankovci K —, Nemčija K 117.35—117.50, nemški bankovci K —, avstrijska enotna renta K 99.85—1 0.15, ogrska krona renta K 96.90—97.20, italijanska renta K —, kreditne akcije K 682.——684.—, državne železnice K 686.50—688.50 Lombardi K 127.50 129.50 Lloydove akcije K 700.—710.—, Srečke Tisa K 331.75—335.75, Kredit K 496.—do 483.—, Bodenkredit 1880 K 302.—310.—, Bodenkredit 1889 K 302.—310.—, Turške K 150.50 do 152.50 Srbske — do —.

(Dalje na IV. strani.)

Tujci v hotelu „Balkan“.

Na novo so došli dne 9.—10. aprila:

Fran Batovec, trgovec, PRAGA; Ant. Weiss, trg. potov., DUNAJ; Lino Jelič, potov., ZADAR; Rudolf Koschatzky, posestnik, OPATIJA; Vincencij Vrančič, posestnik, CERKVENICA; Herman Sattler, tovarnar, GRADEC; Josip Csami, trgovec, BUDIMPEŠTA; Ivan Lokar, pos., AJDOVŠČINA; Vatroslav Holz, uradnik, LJUBLJANA; Rajmund Lewy, pot., DUNAJ; Anton Lazar, trg., BREGINJ; Marijana Svoboda, zasebnica, DUNAJ; Josip Taučar pos., NOVOMESTO; Josip Kirar, učitelj, KOPRIVICA; Erih Jüngst, trgov., CHARLOTTENBERG; Julij Lotte, trg., REKA; Mirko Rastič, prof., REKA; Ivan Kuravčič, pot., DUNAJ; Fran Baumgartner, zasebnik, VOKLABRUK; Bog. Wolf, pot., DUNAJ. — Nadalje so došli sledeči dijaki trgovske šole iz KRALJEVEGA GRADCA: Kryzl Karol, J. dr. Hrouzek, Al. Beneš, Karol Richter, J. Sohrada, Mr. Vognar, Al. Richter, D. Pokorný, J. Strichel, Radeč Alojzij, J. Kostal, Julij St., Vonka J., Petri Mir., Vatr. L'fmar, Jatr. Spetek, Josip Hofbauer, Al. Simek, Miloš Zimmer, Jaroslav Netval, Alojzij Syručin, Ad. Polak, Bog. Prohodič, Karol Novotný.

Osebni kredit za uradnike

častnike, učitelje itd. Samostojni hranilni in posojilni konsorciji društva uradnikov dajajo pod ugodnimi pogoji tudi proti dolgotrajnim povračilom posojila na osebni kredit. Agentje so izključeni. Naslove konsorcijev daje brezplačno Centralno vodstvo društva uradnikov, Dunaj Wipplingerstrasse 25.

K št. 832/06

Razglas.

Na veliki četrtrek, dne 12. aprila 1906. vršila se bo v občinskem uradu v Dekanih od 10. ure predpoludne naprej do najmanjše ponudbe, zmanjševalna dražba za popravo kapelice na pokopališču v Dekanih.

Zidarska dela so proračunjena na K 384.—
Mizarska dela na „ „ „ 160.—

Skupaj „ „ „ K 544.—

Kdor se hoče udeležiti dražbe, mora pred pričetkom iste položiti v občinsko blagajno v Dekanih varščino v znesku 10% od zaokroženih svot, to je: za zidarska dela K 40.—, za mizarska K 20.—

Stroškovnika sta razgrnjena na upogled na občinskem uradu v Dekanih od danes do ure dražbe.

Županstvo Dekani, 6. IV. 1906

Župan:
P I C I G A

Tovarna pohlštva
Aleksander Levi Minzi
ulica Tesa št. 52. A (lastna hiša).

ZALOGA:
PIAZZA ROSARIO (žolisko poslopje).
Ogne, da se ni bati nobene konkurence.
Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.
Ilustrovan cenik brezplačno in franke

Vsem prijateljem in znancem javljam tužno vest, da je danes zvečer gospa

Magdalena udova Ipavec roj. Goriup

previdena se svetotajstvi za umirajoče, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabne ranjke bo v sredo 11. t. m. ob 10. uri predpoludne iz hiše žalosti (ulica Commerciale št. 11) na pokopališče na Kontovel.

V TRSTU, dne 9. aprila 1906.

Žalujoči ostali.

